

Piwi is een kiwi

Het is nacht. De maan schijnt en er zijn wel duizend sterren te zien in de lucht.

Piwi loopt door het donkere bos. 'Joh!' zucht hij. 'Wat heb ik toch zin in een lekkere, vette worm. Sjonge, jonge, wat heb ik daar een zin in!'

Hij steekt zijn snavel in de grond om er een te zoeken. Meteen heeft hij beet!

Met een ruk trekt hij een zalige, lange, glimmende worm zó uit zijn holletje.

'Zeg! Wat zijn dat voor een manieren?!' schreeuwt de worm. Piwi legt de worm op een steen. Hij is verbaasd. 'Wat bedoel je? Ik heb je gevangen. En nu ga ik je oppeuzelen.'

'O nee!' roept de worm. 'Ik heb wel wat beters te doen dan opgepeuzeld te worden door een doezedopper! Je lust me niet eens! Nu is Piwi nog verbaasder. 'Ik ben geen doeze...eh...dinges. Ik ben een kiwi. En ik ben juist dol op wormen.'

'Hi hi hi!' lacht de worm.
'Een kiwi! Hij denkt dat hij
een kiwi is! Een kiwi is toch
een vogel, gekkie!
En een vogel heeft veren!
Piwi kijkt naar zijn veren.
'Maar ik héb toch veren?'
'Dát? Dat zijn geen veren!'
zegt de worm. 'Dat zijn... haren.'
'Zo zien kiwi's er nu eenmaal
uit,' zegt Piwi. 'Mijn vader
en moeder zeggen altijd:
Piwi, je bent een prachtige kiwi.'
'Ai,' zucht de worm.
'Dus je vader en moeder hebben

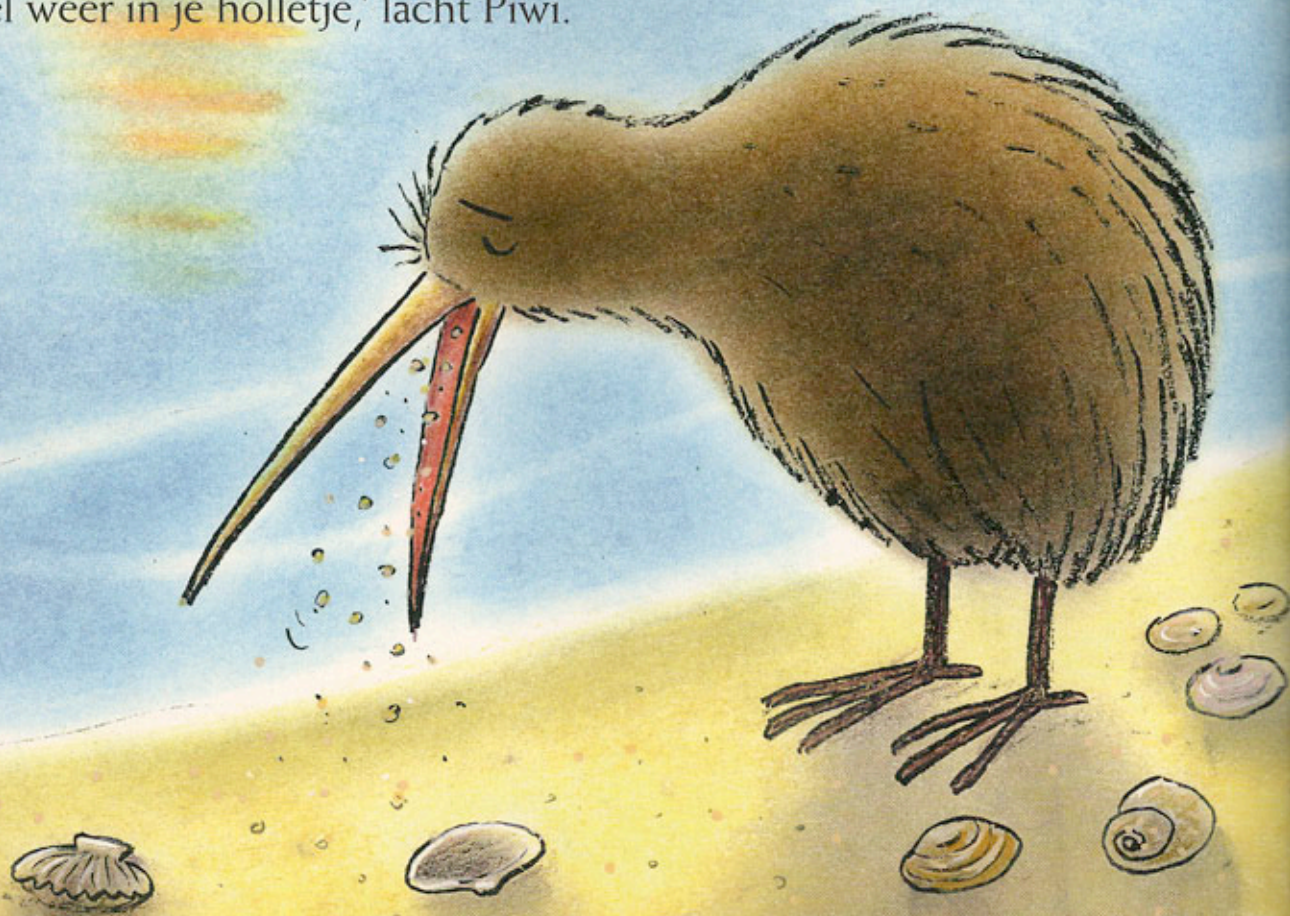
jou verteld dat jij een kiwi bent.
Denken ze soms zelf ook
dat ze kiwi's zijn?'
Piwi krijgt genoeg van het
gebabbel van de worm.
Hij heeft trek!
Hij pikt naar het beestje
met zijn scherpe snavel.
'Ho!' roept de worm.
'Hohoho! Dat gaat zomaar niet!
We waren nog niet uitgepraat!
Kun jij vliegen dan?'
'Natuurlijk kan ik niet vliegen,'
zegt Piwi ongeduldig.
'Kiwi's vliegen niet.'

'Echte kiwi's zijn vogels,' zegt de worm. 'En vogels vliegen. Jij bent een doezedopper.'
De worm knikt met zijn kop in de richting van de zee.
'Daar is het strand. Op het strand wonen doezedoppers en ze eten zand. Ze vinden het héérlijk. Ga het maar eens proberen. Loop er maar heen en neem een flinke hap van dat zalige zand. Dan ontdek je vanzelf dat je geen kiwi bent, maar een doezedopper.'
'Ja, ja! En dan kruip jij intussen zeker snel weer in je holletje,' lacht Piwi.

De worm schudt zijn hoofd.
'Ik zal hier netjes op je blijven wachten. Let maar op. Jij komt straks terug met een lekker vol buikje zand. Je zult me bedanken.'
Piwi aarzelt. De worm weet het wel érg zeker. Misschien is hij écht een doezedopper....
'Nou goed dan,' zegt hij. 'Maar als ik zand níet lekker vind, ben ik heel snel weer terug en vreet ik je op met huid en haar.'
'Afgesproken,' zegt de worm.

Piwi vertrekt. Hij loopt het bos uit tot hij bij de zee is. Daar neemt hij een grote hap zand. Hij verslikt zich meteen. 'Uche! Uche! Uche!' proest hij. Hij probeert het zand weg te spoelen met water uit de zee. 'Blwaa!' roept hij, zodra hij het zoute zeewater proeft. 'Uche! Uche! Uche!' Snel spuugt hij het water weer uit. Ik geloof best dat ik een doezedopper ben, denkt hij. Maar ik hou toch echt meer van wormen dan van zand!

Zo snel hij kan, holt hij terug naar het bos. 'Worm!' roept hij. Maar de worm zit natuurlijk allang weer in zijn holletje. Te lachen, om die domme, domme kiwi, die nu een héérlijk hapje misgelopen is.